

[Niels Andersen.]

i beløb og med hensyn til det antal konti, der er oprettet. Her er altså tale om en udvikling, som i høj grad begunstiger opsparingen, som i høj grad har givet landets borgere mod til at virke, som i høj grad har givet befolkningen mod til at producere mere, altså det modsatte af det, som man fra venstres og konservativ side beskylder regeringen for.

Man taler i denne tid meget om det uheldige i den valutanedgang, vi har i øjeblikket, men jeg ønsker i og for sig at understrege, at vi havde jo forudset, at revisionen af valutaloven og toldloven ville medføre en meget stor merimport i de første måneder i dette år. Det, der hidtil er sket på dette område, er for så vidt helt i overensstemmelse med det, vi har ventet; og det, vi kan glæde os over i denne situation, er dog, at vi har et valutaoverskud, sådan at vi har kunnet komme igennem denne overgangsperiode, således som tilfældet har været. Hvis vi havde stået med en meget lille valutabeholdning eller måske endda med en negativ valutabalace, som vi har haft det adskillige gange siden krigens afslutning i 1945, ja, da ville det ikke have været muligt for os at gennemføre denne overgang til frihandelsområdet og dermed anlægge denne nye handelspolitiske linje. Derfor kan vi glæde os over, at vi virkelig har haft en så stor valutabeholdning, at det har kunnet lade sig gøre; og dette, at man har haft en midlertidig nedgang i valutaen, ja, det kan jeg ikke se er noget stort minus. Sandheden er jo den, at vi har haft en meget stor import af maskiner, og det er jo bl. a. dem, der danner grundlag for en større produktion og en større eksport. Der har været stor tilgang i varelagrene af metaller og lignende varer til produktionen, og det kommer os til gode i den kommende tid. Alt det betyder i og for sig, at vi har forberedt os på den nu foreliggende situation, og at det er lykkedes regeringen virkelig at tilvejebringe sådanne forhold, at denne overgang har kunnet finde sted. Dermed være naturligvis ikke sagt, at vi fortsat kan tillade os at bruge mere, end vi tjener. Vi kan altså ikke fortsat tillade os at øge vort forbrug i et hurtigere tempo, end vor produktion øges, et forhold, som i den sidste

tid er blevet omtalt både af nationalbankdirektøren og af handelsministeren.

Det, der i og for sig er problemet, er spørgsmålet om at få standset forbruget, som man udtrykker det. Jeg vil nu hellere sige det på den måde, at det er spørgsmålet om at få tilvejebragt tilstrækkelig stor forståelse for, at hvis man vil have et virkelig effektivt udbygget produktionsapparat, må man også selv yde noget herfor. Man skal i denne forbindelse huske, at dette produktionsapparat er grundlaget for, at lønmodtagerne og alle andre erhvervsudøvende kan få større frugter i fremtiden; ønsker man det, må man også selv være med til at danne grundlaget derfor. Hvis man kræver, at dette produktionsapparat skal være i orden, har man efter min opfattelse også et ansvar for, at de likvide midler til tilvejebringelse af dette produktionsapparat er til stede. Det vil i virkeligheden sige, at man fra befolkningens side burde pålægge sig en pligt til at være med i den almindelige opsparing.

Jeg er enig med det ærede medlem hr. Poul Møller, når han på dette område taler om en ægte opsparing; jeg er enig i den udlægning, at det betyder afsavn; det betyder, at man udskyder et forbrug. Jeg vil i og for sig opfordre alle borgere i landet, både lønmodtager og andre, til at være med i denne opsparing, og lad mig bare sige, at problemet er løst, hvis man ud over den opsparing, der finder sted i dag, vil pålægge sig selv at spare 5 pct. op af den indkomst, man har; så vil man fremover blive fritaget for at høre nogen tale om om sætningsskat eller noget i den retning. Det er i virkeligheden det, man skal tilstræbe, og det er også det, man forpligter sig til, når man er medlem af et folkestyret samfund, som vi er det; dér har vi alle sammen ikke alene rettigheder og krav, men vi har i høj grad også ansvar; vi har for så vidt en forpligtelse til at medvirke til, at de bedre muligheder for den større indtjening skabes.

Hvad landbrugets stilling angår, er det jo sådan, at vi pr. 1. juli træder ind i frihandelsområdet, og dermed begynder i virkeligheden en afvikling af den told, der er lagt på eksporten af danske landbrugsvarer til England; som bekendt vil i løbet